

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

D[omi]nica nona post trinitatis. II. Sermo Cl.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

Hermo CI

mūd' trāslibit & occupiscēta ei'. Ideo dicit̄ **L**elū & terra transibūt **D**at. xxiiij. Et tūc oia instrumēta bñ opandi cessabūt. p̄f qđ dicit̄ **I**sido. li. iiij. de sum. bo. ca. xxxi. Tm̄ in hac vita licitū est ogari bonū. Illiciāq; sc̄ in futura vita iā non opari expectat. sed retrubito meritor̄. **H**ec ille. vñ **Apls** dicit. **D**um tps̄ habem⁹ opemur bonum. **C**erte satue r̄gimes qđ tunc vulnerūt eme re oleum qđ sp̄nso debuerūt occurrere. & cū eo ad nuptias intrare. audiūt a sponso. **A**lescio vos **D**at. xxv. **N**ec mirum si ita subtrahit & denegat tps̄ benefaciēdi post hanc virā negligentib⁹. cū fm̄ equitatē di- vina om̄ia tps̄ suū habet. **S**icut ergo est tps̄ laboris. ira debet esse & queri. **E**po- cal. viii. vt requiescat a labore suis. **V**nde **I**sa. xxvii. dicit̄. **M**unquid tota die arabit arans vt serat. pseindet & larriet humū su am. **E**t sequit̄. **V**erū non in ppterū tritu- rans triturabit. **E**t b a dño dō exiūt con- siliū vt magnificaret iusticiā. **E**cce equita- tem & iusticiā in hoc q̄ denegat tps̄ neglig- entib⁹ & reddit̄ merces opantib⁹. **A**udiāt ergo villic⁹ iniqtatis. oparius invincadni negligens. dissipator inutilis bonor̄. ser- uis nequā & infidelis cōstiru⁹ sup multa talenta & sup mltas minas **D**at. xxv. **E**t **L**uc. xix. Quia nūc tps̄ est acceptabili. sic clamat **Apls**. **E**cce nūc tps̄ acceptabili. **E**st aut̄ acceptabili ad multa villicorū offi- cia exercēda. **H**ā villici officiū est de agris colendis & seminādis. **I**ntra illud. **D**iligē- ter exerce agrum tuū. **H**oc aut̄ est tps̄ p̄s qđ in fururo erit tps̄ metendi. **P**s. **E**utes ibant & flebāt. qđ debet facere per labores meritorios & ieiunia. **N**ecnō pegrinatōes & afflictionēs corpales amputando nocua desideria carnalia & ea fundū⁹ eradicando **L**antico. ii. **T**emp⁹ putatōis aduenit. **I**o- dicit̄ **P**s. **T**emp⁹ faciendi dñe. **H**ecm of- ficiūm villici est edificare noua edificia vel antiqua reparare. **E**t quo ad hoc hodie ē tēmp⁹ edificandi **Eccles.** ii. **T**emp⁹ edi- ficandi. scilicet nūc est. sed in fururo erit tē- pus destruendi. scilicet mala. **T**ertiū offi- ciūz villici est diligēter custodire bona do- mini sui. & ea utiliter dispensare. sc̄ ad ho- norem domini ex utilitate familie eius. **D**at. xxiiij. **F**idelis scrinus et prudens quem constituit dominus super familiāz suā ut det illis cibū in tpe. **Q**uod sit per

elemosinarum largitionē. qđ villic⁹ dis- p̄lit dedit paupib⁹. **H**oc autem tps̄ est p̄s qđ in futuro ligabunt manus vt non pos- sunt aliquid distribuere **D**at. xxv. **Q**uartū officiū villici est resartare & reparare om̄ia damna & recōpensare in domo dñi an ad- ventum eius. ne sc̄ in aliquo de negligē- tia noteſ. **S**icut leḡ de Jacob qui om̄ia damna in grege ouiu a luporum incursib⁹ vel alias a quociq; illata recompensabat labore. vt dicit̄ **G**en. **S**ic villicus tpiom̄nia neglecta tpe iuuentutis in p̄fona p̄via & erā in subditis sibi cōmissis debet p̄fici- fationē cōdignam reparare. qđ nūc est tē- pus reparāti. **Q**uintū officium villici est dñm cum gaudio & leticia expectare. et de eius aduentu semp̄ sollicitū esse **L**uc. vii. **B**eatū seru⁹ qđ cum venerie dñs inue- nerit vigilantez. Et qđ illa hora adūt̄ est incerta. **I**deo dicit̄ salvator. **U**igilate in- qđ quia nesciās qđ hora filius homis veniat. **L**uc. vii. & **D**at. xxiiij. **P**agna p̄ficio bonum est nō aduertere aduentu tam̄ do- mini. cū tamē hyrundor ciconia culdūt̄ temp⁹ sui aduentus. vt dicit̄ **H**ierem. viij. **H**os igit̄ fratres attendētes & post hāc tam nō est tps̄ villicandi in p̄dicis. sobrie & iuste vivam⁹ in hoc seculo. expectantes be- atam spem & aduentū magni dei & saluto- ris nostri. vt tandem tanq; veri villici ranō facta debita cū eo ad gaudia eterna intro- ire mereamur. **A**udiātes illud. **E**uge serue bone & fidelis. qđ in pauca fuitī fideis. su- pra multa te cōstituam. intra in gaudium dñi tui. **A**d qđ nos p̄ducāt villicorum do- minus tē.

Priūa nona post trinitatis. II.
Hermo CI.

Alcite uobigai
micos de māmona inīdētis
vt cum desceritis recipiant
ros in eterna tabernacula **L**uc. xvi. Quo-
niam a inūlē sapientib⁹ hūs seculimo ve-
rius amatorib⁹ mūdi sepe dubitatus fuit
in quo p̄sisteret beatitudo. Et quidā eoz
in voluptrab⁹. quidā in honore. qđaz in
diuitiis eam posuerūt. **F**am beatuz dice-
runt p̄lm cui hec sunt. **S**ed qđ ista senti-
tia fuit falsa & erronea. qđ nullus alter est
beatus nisi qđ haber tpm̄ p̄picum. **J**urū il-
lud **P**s. **B**eatū p̄ls cuius dñs dē eius

Dominica nona post trinitatis

Ille autem habet specialiter Christum sibi propius et sibi gratiosum, quod in suos pauperes propius et misericors est. Unde Augustinus sermone, viii. Ille vere dominus est qui in deo dominus est, qui aliam magis opulentem quam corporeum divinitus replet, et facultates suas cum pauperibus dividit. Qui locupleretur se dando magis quam habendo ostendit, quod in hoc se meminisset brevi divinitus ut feneret, et inveniret deo, pasca Christum, vestitam dominum, quod primorum suorum non ingrato hereditate accepit relinqueret, sed per pauperes illud Christum desiderat accommodare. Qui divinitas celo magnisque modo comedatur. Qui desiderat portio eius opeque sue sube facultate. Qui thesaurum suos ad suam transmisit. Hoc Augustinus. Hos igitur salvator volens ad pfectam beatitudinem et felicitatem producere, via nobis illuc perueniendi ostendit, misericordiam et clementiam largitionem, quod quia nobis amicicia illorum possumus acquirere, qui nos cum defecerimus postquam vivimus recipiam in eterna tabernacula, ut dicuntur thema. In quo ibidem tria tanguntur. Primum suadet nobis elemosinam largitas. Tunc vero facite vobis amicos. Secundo subditur divisionem vilitatis, cum additur de munera iniquitas. Tertio subdit amicicie vilitatis, cui dicitur, ut cum defeceritis recipientis vos in eterna tabernacula.

Diripamo quod in omnibus summis suis detinet nobis proximo clemosinam largitas, cum deo. Facite vobis amicos. Et certe magna dignitas est habere deum amicum et angelos et omnes sanctos dei electos homini patrem qui aliquis fuit fons diaboli et amicorum seculum et inimicum dei. Unde de elemosina per dictum illud, amicos dei constituit. Itud propter de abraham qui per eum quod misericors fuit divinitus pauperibus distribuit, amicus dei et appellatus est. Unde etiam. Magna dignitas vobis bonum est dare deo omnia huius et in oculo habundanti. In seculo siquidem sic est, quod ille dicitur multo felicior et beatior, qui dat quam accipit. Sic ut dicit apostolus Actus xx. Beatus est dare quam accipere. Unde honorabilior reputatur ille qui dat illo qui accipit. Ceterum ergo dat pauperibus, ceterum Christus dat et in spiritu multum honorabiliter. Quare Christus dat licet per hominem propter Matthaeum xviii. Unde enim misericordia mea fecisti mihi. Narrat Gregorius, quod quidam bonus homo erat qui libenter recipiebat et pascebat pauperes. Et quodam die venit dominus ad domum illum in specie personae pauperrima. Quem cum ille receperit, vel

let dare aquam manibus illi ut praederet, et ita se ut acciperet aquam, et dominus disparuit. Quo factio cum ille stupefactus esset in sequenti nocte ei in visu dominus dixit. Hodie me in propria persona receperisti. viii. Domine, onus talis dignitate dicit. Tora die misereretur et comodat Propter te. Generalem domino qui misereretur pauperi Gregorius. Qui in terra iaceti porrigit in celo sedenti accommodas. Et Augustinus. Qui pauperi dat deo accommodas. Et sequitur in Psalmo magna dignitas et semper illius. Iusta misericordie sunt Inno. quod facit ut fructum eternum recipiat, in benedictione erit, et affert ei benedictionem eternam. viii. Deuteronomio. Gratia tua absque ulla id quod indiget accommodabis ut benedicat tibi dominus deus tuus in omni ope tuo in terra ad quam ingredieris possidenda. Matthaeus xviii. Esurientem et dedistis mihi manducare. Et sequitur. Venite bene dicte patrie mei. Certe ista dignitas debet rem multis adiungere et ponere etiam nostris filiis. Dominus enim debet esse proprius amor et pauperes eius et filiorum. Unde Augustinus, in libro de doctrina Christiana dicit. Eget Christus in pauperi, perit et non accipit. Que justitia ut habeat filium tuum in luxuriet et regebit deus tuus, q. d. Nulla est in justitia sed post iniquitatem. Sed prochdolorum multi sunt quod tam thesaurizant per filios, quod non solus non datur, sed rapunt pauperibus bona ipsorum. Contra quod dicit Augustinus, in libro sermonum, ultimo finione. Non potest inquit ille misericordiam facere, quod possedit omnibus longe latius diffusis in omnino aliorum possidere non potest. dum terminos iungit fines, producit caluniam et paupiri, mediocrem promovit, vii. cunctum excludit, omnes circa se positos infestando ac persequendo depellit, qui non accepit nisi alius fuerit, lucra non condit nisi alius gemit, aut fructus seruari aut annona coaprat ut percia multiplicetur, aut fenus exaggerat dum acquirit, et lucrum non nocendi exigit ingenia. Poterat ne misericordia implere officia, cui pupillorum est dulcis geminis, et viduaz, suavis est fletus. dominus perducit homines per pacem et spolijs talium delectans, qui dominus est archa non merito, possessione non generere, voce non dignitate. Poterat ne misericordia tangi aut humanitate moveri, cuius avaricie nec prius sufficit, qui etiam modicam alienum imponit ad primum multum, quod et si pauperi tribuat hic magis deteriora dat, et sic alii tollit quod alteri porrigit. Et esurientes pane esurientes reficit, et nudum spolijs

vestit alienis. **C**ū scriptū sit. **D**ui offert sa-
crificiū de substantia paupis q̄si qui vici-
mat filium in p̄spectu patris. **H**ec ille. **T**a-
les certe multiplicant eis inimicos magis
q̄s amicos. et cū filijs suis q̄bus thesaurizāt
p̄ibunt. **H**ic enī misericordes eriam cū
suis filijs benedicēt de quibus dicit **L**o-
die miseretur et comodat. et semen eorum. i.
tam filij q̄s opa. **F**m. **I**nnoce. quartū. in be-
nedictione erit. enī in p̄senti. q̄a ad litterā
paupes benedicūt eis et filijs suis q̄n reci-
piunt elemosinam. et dominus etiam dat
eis benedictionē gratie. et post benedictio-
nem gracie b̄ndictionē glorie. **Vñ. ii. L**or.
i. Qui seminat in b̄ndictiōib⁹ de b̄ndicti-
onibus et metent vitam eternā. **Vñ. L**tr.
dicit. **C**onsiderate q̄liter pauges b̄ndicuit
qui recipiūt. et cogitate qualiter dominus
remunerat cui pl̄ placet. **H**ec ille. Ita ecō
uerso immisericordes et imp̄ maledicunt
cū corū filijs. **Vñ. dicit** in **P**s. pdico. In-
iusti punient. **G**losa. **S**icut iusti remune-
rant ita imp̄i puniunt. **H**ath. xiv. **I**bāt
hi in supplicium eternum. iusti autē tē. **E**c-
clesiastici. vii. **A**ndicta carnis imp̄i ignis
et vermis. Et semen imp̄i p̄ibit. i. opera
siqua fecerint nō afferunt fructū. **Zee. ix.**
Radicē corū exicata est. fructū nequaq̄s fa-
ciet. Radix est caritas. Unde nihil habz̄ri
riditatis ramus boni opis nūl manserit i
radice caritatis. i. **L**or. xii. **S**i distribue-
ro in cibos pauperū omnes facultates me-
as. caritatē autem nō babeā. nihil mihi. p-
dest. **H**oc est cōtra illos q̄ in mortali pecca-
to faciūt elemosinas credentes p̄ hoc mun-
dari. cū tamē dicas in **P**s. Declina a malo
et fac bonum. **P**rius ergo malū culpe ē de-
lendum p̄ contritōem et p̄fessionē. et postea
faciendū bonū elemosinarū ad delendū
malū pene p̄ satiſfactionē. **S**ic enī intelli-
gitur illud **L**uc. xi. Date elemosinā. et ecce
omnia mūda sunt vobis. sc̄i mūdis. q̄a iux-
ta sententia salvatoris omnia mūda mūdis.
immūdis autē immūda omnia. **P**rius itaq̄
recōcliemur deo p̄ humilitatē cordis et co-
fessionē oris. et tūc postea faciamus nobis
amicos de māmona iniquitatis. q̄ q̄s amici-
ciam dei acqrere valeamus.

Dixi secundo q̄ in h̄bis pre-
missis subdi-
tur diuītarū vilitas. cū dicit. de māmona
iniquitatis. **C**erte magna vilitas cū q̄s vo-

catur nomē demōis. **H**oc autē est de diuī-
tis q̄ vocant nomine demonis p̄sidentis
auaris et supbis diuītib⁹. **D**icunt ante-
māmona iniquitatis. q̄a nō sunt vere diuītie
sed paupētate plene. vt dicit **Aug.** in lib. de
verbis dñi. **Q**uādū enī sunt diuītie in ter-
ra. nō sunt vere diuītie. vñ illud. **D**extera
eoū dextera iniquitatis. hoc dicerūt illi q̄s
os locutū est vanitatem. **Vñ** coadūt **Aug.**
in lib. l. q̄stionē. Q̄ vanū est dicere tales cē
beatos quibus hec sunt. **S**ed postq̄ humu-
modi diuītie transmigraverint ad celos p̄
man⁹ pauperū vere p̄nt dici diuītie. **S**e-
cūdo dicitur iniquitatis. q̄a inique. nō eq̄
liter habent nec dispensantur. q̄a ille nibil
porat. tu numī onerario. alle nibil secum
portat. tu plus portas q̄s opus es. **I**ta di-
cit **Aug.** in li. f. de finione dñi in motu le-
mone. v. **T**ertio dicitur iniquitatis. Quia
Fm. **A**ug. Om̄is diues aut iniquis aut be-
res iniq̄. Et difficile est diunes saluari. vñ
Hugo de clauistro aīme lib. ii. ca. iii. siue
dicit diuītib⁹ q̄tuor esse necessaria. p̄io-
ne licita inūste acqrat. **S**ecundū ne multa q̄s
uia licita possidat. **T**ertio ne multa illi-
te defendat. **P**rimū facit de licito illi-
citate. simileer sc̄m. sūliter tertiu. quartum vero
cupiditati est p̄simū. **D**uo acqrunt inū-
ste sc̄i illi-
citate. sc̄i supbiaz cupiditas. **D**uo que-
male fruunt acquisitio. sc̄i gola et lucrum.
Duo q̄ male possident. sc̄i p̄digio. et auar⁹.
Valus enī cogereat inique. et alter inque
dissipat. **D**uo q̄ male possessa defendat. in
temperatia et prudētia seculi. **S**icut salua-
tor dicit in euāgelio. **Q** tales prudētiae
sunt filiis lucis. q̄ prudētius sciunt deten-
dere suas possessiones seculi q̄s fili lucis
possessiones celi. **I**lli enī exponit corpus
et etiam p̄ suis diuītib⁹ acquirēdis deten-
datis. filii autē lucis vñ corpus exponit.
Dicitur etiā diuītie iniquitatis māmona.
q̄a homīem p̄cipit et demergit ad iniqui-
tē. et ad multa mala. et p̄serit ad tria. **P**u-
quā anīaz vilificare et corrumptū. **Vñ** **P**e-
trus horat fugere ab eis. ii. **P**ei. **E**tia-
mini diuīne fortē nature. fugientes eius
q̄ in mūdo est p̄cupiscentia corrupcionem. et
terrenop̄ p̄cupiscentia et vili et corrupti-
li materia ortam. **Vñ** dūt enī sum aurū et
gencum aut vasa p̄ciosa nisi quedam terre

Dominica nona post trinitatis

egestione et stercora. Sed dices quod possibile est animam corrupti ab istis imundis rebus. Rudeo breuiter cum pheta quod hoc sit per amorem quem quis efficit similis illo quem amat eo quod amor transiret amantem in amarum. Fin Aug. et Dionisiu. Unde propheta dicit de talibus quod facti sunt ab hominibus sicut ea que dilecerunt. Secundo dicitur habet ex parte finis infraeiusitatem quia qui volunt diuines fieri incidunt in temporationes et in laqueum diaboli. et in desideria mulea et in utilia et nociva que mergunt hominem in infernum et in perditiones. Ecce vilitas diuinarum et iniqtas. quia hominem tamquam auem vilie illaqueant ut cibis diaboli fiat. Quanta iniqitas mergere hominem in psum dum inferni. quod facrus est ut fieret ciues celesti. Sed non miru. quia aurum et argentinum grauia sunt. et trahunt ab inferioribus partibus terre. et ideo cum auaricie rubiginem sibi conuerterunt. sua reperunt originem et miseros amatores suos ad infernum demergunt. Tertio diuinitate habet ex parte duratio nis breuitate Job. ix. Dic mei veloci res fuerunt cursori. fugierunt et non viderunt bonum. Pertransierunt quasi naues pomaria portantes. Existentes in naui non percipliunt velocitatem naus nisi per comparationem ad arborum in littore. si nos non percipimus breuitatem vite huius nisi per comparationem ad eternitatem. Et sicut nauis portans multitudinem pomorum relinquit in littore odorum non refecionem. Sic tempalia quae sumunt solam relinquent affectionem ad confusum nonem non ad remunerationem.

Dixi tertio quod in verbis primis suis subiungit amicicie vtilitas. **C**u dicit. ut cum defeceritis recipiante vos in eterna tabernacula. Lerte magna vtilitas amicicie quam acquirunt homines per misericordiam operantem per hec iutare eterna tabernacula. De quod dicitur in Ps. quod dilecta tabernacula tua die vir tutum. Et vere dilecta. quia omni dulcedie ple na. **L**et magna multitudine dulcedis tue dñe qua abscondisti timetib te. Ad ista tabernacula desiderat naturaliter omnis homo. ut dicit Boecius. iii. de consola. quia naturaliter quilibet vel cōsequi beatitudinem. **V**nus in figura dicit. i. Re. iii. Non omnis iste fugit in tabernacula. Quilibet ei quoniamque pauper. quoniamque abiectus et despexit a seculo. di

cit et dicere intra se non cessat. Transibo in locum tabernaculi admirabilis usque ad dominum dei. Ex quo autem sic communis est intentio omnium ut transeante in ista tabernacula necessaria est via illuc venienti. et duces dirigentes nos. quod nos illuc prudenter. Via autem non est alia nisi misericordia. Fin Aug. Per hanc enim necesse est intrare quolibet Luce vii. Estote misericordes. Duces illuc dirigen tes et nos introducetes sunt paupes christi. amici nostri veri. quorum amicicia misericordie opibus acquiramus. Sed quia dicitur hic. Facite vobis amicos non quoniamque sed qui possunt vos recipere in eterna tabernacula. Ideo videndum est de triplici generatione amicorum. Est enim amicus principios et novus. Est amicus fictus et simulans. et est amicus verus et saluatinus. De primo amico dicit **Ecc. vii.** Est amicus qui ad ini micias contumelias. et qui odii et rixas. et concilia denudabit. Iste est similis scorpio nis. quia lingua blandit et cauda mordet. Tales sunt omo fugiendi. quia sunt periculo si. Talis fuit absolon. ii. Regum. xiiii. Qui satro concilio fratrem secum comedente occidit. Talis etiam fuit gener symeonis Dachabei. qui facto concilio ipsum occidit. Iste amici dolosi designant moraliter blandos adulatores. qui licet apparent amici. tamen in reuertitate sunt inimici et occisores animarum nostrarum. quia licet suauiter radunt. tamen guttur amputat. et licet genam tergit tamen oculi erunt. **V**nus de eis dicit **Ecc. xvii.** In labiis suis inducat inimicis et corde suo insidiatur ut subvertat te in fonea. In oculis suis lacrimabis inimicis. et quoniam adiuuans suffodiet plantas tuas. De his etiis dicit Seneca epistola. lxxv. Adulatio qui similis est amicicie. non imitatur tamen illas sed vincit et perdit. apertis et propriis auribus exceptitur. et in ima pectoris descendit. eo ipso gratiosa quo lexit. Et sequitur. Venit ad me amico blando inimicus. vicia sub virtutum specie surrepunt. Hec illle. Istorum amicicie multum periculosa est. quia hominem occidit in anima dum eius vicia laudant. Et sententia platonis fuit hominem magis proficere ex inimicis qui corrigit hominis criminis quam ex amicis qui tolerant vel occultant ea. Isaie. iii. Popule meus qui te beatum dicunt. ipsi te decipiunt. Sed quid faciendum est contra tales. certe habenda est co

Z

fideratio p̄ior̄ defectu. sicut docet **S**e
neca in ep̄la. xxi. vbi narrat de Alexádro.
qui dū in obsidione cuiusdā ciuitatis cir-
ciuens muros sagitta fuūst̄ p̄cessus. dūz
vulnus v̄bemēter̄ dolorer̄ ait. D̄m̄s inq̄
urant me esse iouis filium. et vulnus h̄ bo-
minē me esse clam̄t̄. **S**ic nos faciam̄ con-
tra adulatores dicentes. **V**os dicitis me
prudentes. sed ego video q̄ multa iniuria
occupiscam. **A**ec h̄o quidē intelligo quod
animalib⁹ satanas monstrat q̄s cibo quis
potui debeat esse modus. **D**e tali ḡnumi-
co semp intelligendū est illud **Eccī. xii.** **N**e
credas inimico tuo in eternum. **P**
Cōs est amic⁹ fictus et simulati⁹. **D**e
q̄ dicit **Ps. xl.** Etenim homo pacis mee in q̄
sperau. q̄ edebat panes meos magnifica-
uit sup me suplantationē. **E**t ibi loquitur
de iuda q̄ fucus erat amicus xp̄i et finaliter
suplantauit eum. **I**sti amici licet sint ficti
tū sunt tolerandi. q̄ omio vitari non p̄nt.
sicut xp̄s tolerauit iudam fictum amicum
dans nobis exemplū tolerādi fictos ami-
cos. **U**nde dicit **Innocē. q̄rtus sup Ps. xl.**
Voluit tradi a iuda q̄ videbat esse amic⁹.
Ideo. Primo ne homo ponat spem in ho-
mune. q̄a dicit **Hieremie. xvii.** **D**aledict⁹
homo q̄ cōfidit in homine. et qui ponit car-
nem brachium suū. **S**ecundo ideo ne credat
se homo homini **Joh. ii.** Ipe aut̄ iesus nō
credebat semetip̄m eis. eo q̄ ip̄e nosset om-
nes **Diere. vii.** **F**ratres tu⁹ et dom⁹ patris
tui ip̄i etiā pugnauerūt aduersum te. et cla-
mauerunt p̄ te plena voce. Ne credas eis
cum locut⁹ fuerint tibi bona. **T**ertio ideo
vt h̄o xp̄ianus discat p̄secutiones sustine-
re nō solum ab inimicis. sed etiā a domesti-
cis **Joh. xv.** Non est seruus maior domio
suo. si me p̄secuti sunt et vos p̄sequentur.
Quarto ideo vt h̄o ab inimicis et familia-
ribus sibi caueat **Eccī. vi.** Ab inimicis tu⁹
is separare. et ab amicis tuis attēde **Di-
chēe. vii.** Ab ea q̄ dormit in synu tuo custo-
di claustra oris tui. **E**t ibidez. Nolite cre-
dere amico. et nolite p̄fidere in duce. **Q**uin-
to ideo vt oñderet q̄a domestici efficacio-
res sunt ad nocendū. **U**n̄ dicit **Greg. Lū.**
diabol⁹ se. p̄r̄is virib⁹ nihil aduersū nos
posse cōspicit. p̄ficere. p̄ linguas nobis ad-
herentiū seu. **I**deo nulla pestis ad nocē-
dum efficacior q̄s familiaris inimic⁹. **I**nq̄
Hieronym⁹. Dath. c. **E**t inimici homis

domestici eius. **F**ed valde mirabile est
in homine. quod non est reperire in cane.
Nam canis et alia bruta beneficia sentiunt
et recipiunt amicitia. **H**omo aut̄ fatus
beneficia recipit. et tū maleficia reddi vel
saltē bona reddere nō curat et si mala nō
reddat. **N**arratur de quodā cane Rome.
q̄ circa corpus dñi sui defuncti tamdiu nō
comedens sterit. q̄ p̄ fame langueret. et cā
sibi panis prōceret ip̄m ad os dñi mo-
tui portauit. **S**imiliter de alio cane nar-
ratur. q̄ cū quidaz armatus miles doji-
nū suum in nocte invaserit. ip̄e q̄ntus po-
tuit pro dño pugnauit. sed cū relistere ar-
mato nō posset. dñs fuit occisus. **L**ras ve-
ro summo manū puenit turba cinctar ad
tantū spectaculū in qua enā affuit ille mil-
les. vt se nescire fingeret. et homicidū per
ip̄m factū dissimilaret. **S**ed canis ip̄o nō
so in tota turba in eum irruit. et rādiū sōm
momordit quoq̄s fuit homicidū illud
corā oīb⁹ p̄fessus. **S**iln̄ narrat Ang. anū.
de quātitate aniā de cane vltis q̄ post v̄
ginti annos dñm suū cognovit. talio reli-
cto cui sociat⁹ erat. prior adhēsi. Ita nō
faciūt amici fici q̄ nō p̄manēt in tē neceli-
statis. sed em̄ p̄speritatis. **Eccī. vi.** Est omni-
cūs mense. sed nō p̄manebit in tē neceli-
statis. **I**stor̄ amicitia nō est nisi p̄p̄r̄ bonū
vtile aut delectabile. q̄ cessante cessat ami-
cia. **U**n̄ **Quid⁹** de ponto dicit Illud ami-
cīcē comodū venerabile nomen. **P**restat.
et in questi p̄ mercennice fedet. **D**iligitur ne-
mo nisi cui fortuna secundat. Turpe q̄dēz
dictu. sed si modo vera fatemur. **V**ulgus
amicicias vtilitate p̄bat. **I**deo **Aristo. viii.**
Ethicoꝝ dat boni cōsiliūm v̄i nō defoli-
nos cōmītrām̄ talib⁹ amicis. **D**icenti q̄
nō est amic⁹ facile et assumēdū nisi cū fa-
lis modiū cōsumat. **I**lla ergo v̄a ē amici-
cia et diu mansuā q̄ est caritaria glūmino co-
pulata. vt dicit **Diero.** in ep̄la. xxviij. Et
Geneca ep̄scola. xci. Qui habet talē ami-
cīcē cōiunctum caritate. non est malus q̄d
paciat. vt dicit **Aristo.** super Johes oī-
lia. lxxviii. quia ab eo in omnib⁹ supora-
tur. **E** **T**ertius est amicus fidelis et
saluatorius. qui non solum in p̄fenti diligat
sed etiam in futuro fideliter amici causam
agit. **D**e quo dicit **Eccī. vi.** Amic⁹ si p̄man-
serit fūxus erit tibi coequalis. et in dome-
sticis tuis fideliter ager. **I**ste amicus cū q̄

Dominica.X.post trinitatis

libet pati per Christi quod in presenti est fidelis. quod procurat negotium salutis nostrae pro suarum orationum suffragia. et in futuro dabit nobis Christus pro eterna premia. Et hoc est quod dicitur. Recipiantem vos. et recipi dignos vos ostendat. in eterna tabernacula. Sciendo est autem regnum celorum dicitur tabernaculum. quod similitudinem ad tabernaculum Moysis. De quo dicitur Exodus xxvij. et ad Hebreos. ix. Quod quidem tabernaculum erat divisum in duas partes. prima partem tenebat viginti cubitos. Secunda deinceps. In prima parte erant candelabrum et mensa et positio panum. et duodecim panes a singulis sabbatis ponebantur recentes super mensam. Leviticus xxvij. In secunda vero parte erat aureum thuribulum. altare incensi. arca testamenti aurea circumdata. In qua erat verna aurea habens manu. vestigia Aaron quod fronduerat. et tabule testamenti super quas archam erant cherubini glorie obumbratio. pectoralis. Prima pars istius tabernaculi significat ecclesiam militantem in qua est christus velut candelabrum. Hoc sacra scriptura Panes. viij. duodeci apostolorum officium. Thus oratio. Secunda pars tabernaculi significat ecclesiam triumphantem scilicet regnum celorum. in qua est thuribulum aureum. sive altare incensi. quod significat caritatem fratrum. Horum super epistolas ad hebreos. ix. Arca cum manu divinae frumentis dulcedinem. Virga Aaron potestaret sacerdotalem. Tabule testamenti legislatoris dignitatem. Cherubini glorie obumbrantia. pectoralis eius pietatem. et honorum. pectoralis. Ad istud significatur celeste tabernaculum prudenter misericordies hominis suffragio pauperum. De quo tabernaculo dicitur. Domine exaudi me et admi rando. quod dilecta est tabernacula tua domine. Et vere dilecta sum horum. propter tria. Primo quod iocunda et gaudiosa. Domine. Transibo in locum tabernaculi admirabilis vestrum ad dominum dei. Et sequitur. In voce exultationis. Dilecta ergo et propter societatem. quia ad dominum dei. et propter rei exultationem. quia in voce exultationis. et propter veram refractionem. quia sonus epulantis. Secundo quod pacifica et secundum Isaie. xxvij. Sedebit plus meus in pulchritudine pacis. et in tabernaculis fiducie et requie opulenta. Ergo dilecta et propter pulchritudinem pacis. et propter fiduciam securitatis. et propter opulentiam quietis. Tertio quod

eterna mansibilia Isaie. xxxvij. Respice sy on civitate solemnitatis tue. Oculi tui videtur debent hierusalim opulentiam tabernaculum quod nequaquam transferri poterit. Ergo dilectior. propter letitiam solenitatis. et propter opulentiam civitatis. et propter immutabilitatem certitatis. Ad ista tabernacula ascendit homo per tria sicut gradus. Prima est modestia castitatis. Domine quod habebitis in tabernaculo tuo. Et sequitur. Qui ingreditur sine macula. Ideo in Canonica Iude dicitur. Odientes et ea que carnalis est materialia tunica. Hoc est lux bone operacionis cum rectitudine intentionis. Domine emit lucem tuam et veritatem tuam. ipsa me deduxerunt et adduxerunt in tabernacula. Non dicit lucem sine veritate sicut in hypocritis. qui sicut bel sunt interius luce et exterius luci di. Tertius est opus pietatis ut dicitur hic. Facite vobis amicos de marmona iniqtatis. ut cum defeceritis recipiant vos in eterna tabernacula. et distinguitur autem hoc tabernaculum in plura. ut in primo sit tabernaculum trinitatis. In secundo marie virginis. In tertio rotius curie celestis. De quo numeri. xxvij. quod pulchra tabernacula tua Iacob. ut valles ut orti quasi cedri que fitur deo. Com mendatur autem hic a pluribus. Primo quia speciosa. quia pulchra. quia amena. ut valles. quia fertilia ut orti. quia sublimia quasi cedri quia inaccessibilia. quia que fecit deus et non homo. Ad que nos perducat etenim.

Dominica.X.post trinitatis. I. Sermo CII.

Idens Iesu sciens uitatem fleuit super illam dicens. Si cognouisses et tu. Luke. xix. Inter cetera que hominem a peccato resurgere non permittunt. unum est ignorantia per futurum propeccato imminentis. quia enim peccator sola presentis vite gaudia momentanea conspicit et futuram penitentiam acerbitatem peccato debitam non attendit. ideo intrepidi peccat. Juxta illud Eccles. viii. Quia non profertur cito contra malos sententia. absque illo timore filii hominum pretrahant mala. Quia siquidem presentes est dubia ad utramque partem. quia nec bonorum premita patent. et malorum supplicia latentes. sed omnia in futurum referuntur incerta Eccles. ix.

Z 2